

קִיב:

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

קדשים קלים בכל קרי ישראל.
עין לעיל כחמ' דף ס'
מז' ודרי חלון:

הדגלים והן היו הולכים בכל הארץ
ההשכן בטלה קדושת משה ישראל
שלל נהגו מעשרות עד לאחר ירמיהו
לוקו י"ז מיד קצושים בשילה: **נאפרו**
בזמות דקדמי והיו הימה מנוחה
ומכיו ^ו כי לא נחם עד עתה וגו'
כלומר בשמעתו את היריד לא
התקרבו לו בזמות כלל אשר אנחנו
עושים פה היום שאנו מקריבין במשכן
בעיניו משבו ^ז דהיינו נדרים וגדבות
שאין עליכם חובה אלא לפי מה שיש
עצמכם כי בעוד שחכנו וחתקנו לו
בנחת עד עתה אל המנוחה ועברתם לו
את הירידן שבתם בדרך היינו לאחר
ירושה ושיבה והיה המקום וגו' השמר
לך וגו' היינו איסור הבמות: **ספר:**
לך גג של נפרים: **וריעות**
מלמען בנמרה [קח] יליף לה: **כל**
הנחם בנמס שרואין משם את
שילה: ובנמרה נקס יליף לה: **באו לנו**
וגבעון ששכרה שילה ונקלת הארון
בימי עלי באו לנו וגבעון ^י כמו
שנאמר אין להם מול [וגו'] כי אם להם
קדש ^י אשר מלפני ^י [שמואל א'] כמו
למלח שאלו ומזבח הם היום חרבה
וצב בימי שמואל באו לגבעון כדכתיב
במלכים ^א ^ד ^ז כי ^ח שם הבמה
גדולה: **הסור הבמות** יליף בנמרה:
קדיש קיום בכל ערי ישראל דלא
בכל קיום ^א שחם שם עושה במה
^ב ומקריבו: **ומעשר שני** ^{בא} סריך בנמי'
הקריה להם: **והיו הימה נחלה**
היה דכתיב בקרא למשאלו אל
המנוחה ואלו הנהלו יאסרו לו: **בבמות**
במקום משה ישראל ששמדד כדכתיב
ואחלנו כל לפני ^א [ונדרים יג]: **בנעם**
הביאנו לה ^א וגו' [ויקרא א'] **ולא**
הנעשה כדלפי ^א [קח] משם מעלה ^א
לך פן מעלה עולותיו וגו' [ונדרים יג]:
והיבינו עליהן כרם כדכתיב [ויקרא א']
אין פחם אלא מועד לה כהני ^א ואין
היבינו עליהן כרם. כדאמרן בהשוחט
לעיל ^א עד כאן הוא מדבר בקדשים
שהקדיש ^א וקמי סיפא יכול יד
היבינו עליהן כרם תמלוז לומר זאת
ללהם ואין אחרת להם: **הקדיש כנעם**
ואיכסור בזמות מההיא שמה קריעו כיו
והביאנו לה ^א וכיון שהמתיק עד שלא
יבאו ^א לקיימו במזבח העשה עד ידו אלא
ואין ידו לכה לאחל עושים כנעם
הקריעו כמי והיו אותם הבמות: **ואלו**
קדיש קרין במשן קדיש שהקדישו
למשכן כזמן שהיה המשכן בגלגל והוא
בנהו אלו קדיש קרין להקריבן במשכן
ולא יקריבו בנמה אותם שהקדישו
למשכן מפרש ^א ואולי: **קרינות**
ליבור סתמן למקדש ^א: **קרנות יחיד**
סתמן בנמה: **קרינות יחיד שהקדישו**
למשכן שפרש כנעם הקדיש על
מנת להקריבן למשכן: **פטור** מאזהרה
ועונש שיהיו הוסיף המנוחות ומיהו
ואסור שיהיה משום נדר כאשר נדר תשמו
ועשיתם [ונדרים יג] **ומה פין במס יחיד** ^א

תורין ומקמי
 למשע
 הויל
 קלים ככל מקום. דמיון
 לכנסה ולא הימם חזיתין קב
 מעשר שני לא הוזכר כאן
 וסיבה: כאל לשלם. לאחר
 ר'ן שהקריבן בחוץ פטור ר"ש
 ר'ן קבועין פטור בעלי מומין
 בלא תעשה *תורים שלא
 יונה שעבר זמנן שהקריבן
 אומר בני יונה שעבר זמנן
 ולא הגיע זמנו בלא תעשה
 והתחורר זמן פטור ר"ש אומר
 שה *ר"ש א' אומר כל שהוא
 זמן ה"ו בלא תעשה ואין בו
 שאין בו כרת אין בו לא תעשה
 ר'ן בגופו בין כבעליו *איזהו
 עליו הוב והובא והיולדת
 ייבו חטאת ואשם בחוץ
 שלמיבהן חזיתין חייבין *המעלה
 מבשר אשם במבשר קדשי
 קדשים קלים ומותר העומר
 הפנים ושירי מנחות *והיוצק
 ללל והמולח והמניף והמגיש
 ושולחן והמשיב את הנרות
 דמים בחוץ פטור * ואין
 שום זרות ולא משום טומאה
 סר כגדים ולא משום *שלא
 *עד שלא הוקם המשכן היו
 *ועבודה בבכורות ומשהוקם
 הבמות ועבודה בכהנים קדשי
 פנים מן הקלעים וקדשים קלים
 אל באו לגלגל הותרו הבמות
 נאכלין לפנים מן הקלעים
 כל מקום *באו לשיילה אסרו
 שם תורה אלא בית אבנים
 * והיריעות מלמעלה והיא
 * קדשים נאכלין לפנים מן
 קלים ומעשר שני בכל
 ובכעון הותרו הבמות קדשי
 פנים מן הקלעים קדשים קלים
 אל *באו לירושלים נאסרו
 להן * היתר והיא היתה
 שם נאכלין לפנים מן הקלעים
 מעשר שני לפנים מן החומה
 קדשין בשעת איסור הבמות
 איסור הבמות מבחין * דהרי
 תעשה וחייבין עליו * כרת
 היתר הבמות והקריבן בשעת
 בחוץ הרי אלו בעשה ולא
 ר'ן עליהן כרת קדשין בשעת
 הקריבן בשעת היתר הבמות
 * ואין בהן לא תעשה ואלו
 במשכן קדשים שהוקדשו
 ציבור קרבין במשכן וקרבנות
 בנות היחיד שהוקדשו למשכן
 ואם הקריבן בכמה פטור ומה
 * ציבור סמיכה ושחיטת צפון

[illegible]

(ד) שביד ר"ש אומ
שלג כניע זמן.
הכי פשוט דמורי.
ולא גדולים ופסא
וראין לאחר זמן
לשחטן בחוק: ממ
פסור בין שהאז מ
שהאז מחסר זמן
זמן בעלים להא
ופסולט לא ג
שקריבו. בחוק
בין אומא אומא
מחבלין כניס ל
עולותין. דאז
בבית: דאז

מִי־סָפָה רַעֲשׁ"י

[illegible][illegible]